

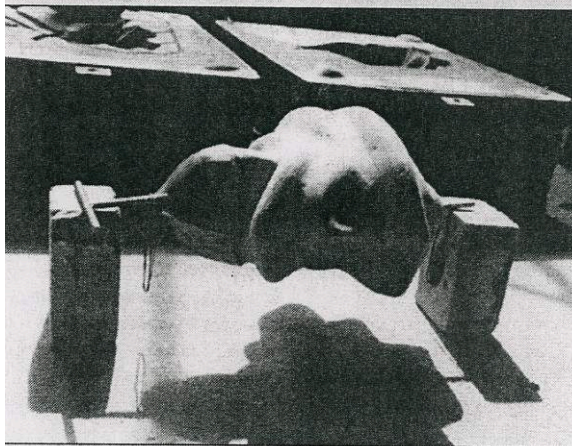
112

Δυναμικό ξεκίνημα τῆς νέας χρονιάς

Δυναμική φαίνεται ἡ εἴσοδος τῆς νέας χρονιάς στὸν εἰκαστικό χώρο, πού σηματοδοτεῖται ἀπὸ ἕναν ἐνδιαφερόντα καταιγισμό ἐκθέσεων καὶ γεγονότων.

“Τὸ γεγονός” τῆς ἐβδομάδας πού ἐκλεισε ἦταν χωρὶς ἀμφιβολία ἡ μετακίνησης τῆς διεθνoῦς φήμης γκαλερί **Μπερνιέ**. Ἱστορική πλέον αἴθουσα, ἀφοῦ πρὶν εἴκοσι χρόνια, βασιμμένη στὸ ὄραμα τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς (τὸ ὅποιο τότε φάνταζε σὰν οὐτοπία!) μπόρεσε νὰ βοηθήσει ἕνα ἀθηναϊκὸ κοινὸ μὲ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν σύγχρονη τέχνη νὰ γνωρίσει, νὰ προβληματιστῆ καὶ νὰ προσεγγίσῃ τὰ ἔργα μεγάλων Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν καλλιτεχνῶν. Κυρίως ἐκπροσώπων τοῦ μινιμαλισμοῦ, τῆς *Arte Povera* καὶ τῆς ἐννοιακῆς τέχνης. Πού εἶχαν κάποια πράγματα νὰ ποῦν, κάποιες ἀπόψεις καὶ νέες ἰδέες νὰ ἐκφράσουν, διαμορφώνοντας τὸ εἰκαστικὸ γίγνεσθαι τῶν δεκαετιῶν τοῦ 1970 καὶ 80.

Προχθές λοιπὸν ἡ γκαλερί Μπερνιέ, μετὰ ἀπὸ τὶς δύο αὐτῆς δεκαετίες καταλυτικῆς πορείας, κατέβηκε ἀπὸ τὰ σκαλοῶνα τῆς Μαρασλή 51 γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ νεοκλασσικὸ κτήριο τῆς ὁδοῦ Ἐπταχάλκου στὸ Θησεῖο. Νέα ἀρχή, μὲ τὴν ἐκθεση τοῦ **Thomas Schutte** (γεν. 1954), πού ἀνήκει στὴ γενιά τῶν γερμανῶν πού ἐνίσχυσαν τὴν παγκόσμια θέση τῆς τέχνης. Τὸ

ἔργο του πολὺπλευρο τόσο ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸ ὅσο καὶ πρὸς τὴ μορφή, ἔχει σὰν θεματικὸ ἀξονα τὴν ἀνθρώπινη ὑπόσταση, μὲ ἐντονες κοινωνικο-πολιτικὲς ἀναφορές.

Τὴν νέα τῆς δουλειὰ παρουσιάζει στὸ “**Ἐπίκεντρο**” (Ἀρμoδίου 10) καὶ μία ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες ἐκπροσώπους τῆς δεκαετίας τοῦ 80, ἡ **Λήδα Παπακωνσταντίνου**. Τίτλος τῆς, “τὰ Μέλη”. Γλυπτὰ βαμμένα μὲ χρυσό, χρῶμα, φτιαγμένα ὁμοῦ ἀπὸ ἀπλή ἑλιά, κέδρο ἢ πουρνάρι. Ξαπλωμένα σὲ ἡδυπαθῆ φανταχτερά βελούδινα στρώματα, ἄλλοτε ἀκίνητα κι’ ἄλλοτε αἰωρούμενα, διακρίνονται μὲς’ ἀπὸ ἀραχνουφάνατα, πλέγματα. Μεταφορὰ μιᾶς νοσταλγικῆς ἀναμνήσεως ἑνὸς κόσμου πού δὲ γνωρίσαμε ποτέ! Ἡ καλλιτέχνης ἀντλεῖ τὴν ἐμπνευστὴ τῆς ἀπὸ τὶς γυναῖκες στὸ χαρέμι καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους ἢ κρῦβουν κάποια μυστικά. Ὅντα πού χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἔλλειψη τεχνολογικῆς γνώσεως, ἀλλὰ κουβαλᾶν ἰδιαιτέρως τεχνογνωσίες ἄλλων ἐποχῶν. Τὰ “μέλη” εἶναι ἄραγε τὸ ἴδιο μᾶς τὸ σῶμα πού κατακερματίζεται καὶ ἀνασυγκροτεῖται παίρνοντας διαστάσεις τελετουργικοῦ ἀντικειμένου; Ἡ πορεία αὐτῆς τῆς ἀνασυστάσεως ἀποτυπώνεται στὰ ἔργα μὲ ἕνα τρόπο πολὺ ἰδιαιτέρο ἀπὸ τὴν γλύπτρια, ζωγράφο καὶ περφόρμερ πού ἔχει ἐπανειλημμένως διερευνήσει τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ τοὺς ρόλους του.

Μιά ἀξία κολορίστα, ἡ **Μαριλένα Ζαμπούρα** ἐκθέτει στὴν **Αἴθουσα Τέχνης Ἀθηνῶν** σὲ δωδεκάτῃ ἀτομικῆ ἐκθεση, τὴν πρόσφατη ζωγραφικὴ τῆς μὲ τίτλο “Ἀφήγηση μιᾶς ἡλικίας”. Μιά ψυχολογικὴ σειρά, ἐπικεντρωμένη θεματικὰ στὰ περάσματα τῆς ἡλικίας πού μοιάζουν νὰ γίνονται μέσα ἀπὸ δύσβατα σκοτεινὰ τοπία, μὲ λατρευτικὰ στολίδια. Δεκαεξὶ πολὺχρωμες εἰκόνες μικτῆς τεχνικῆς, δείγματα ὠριμῆς ἐξπρεσσιονιστικῆς ἐκφράσεως.